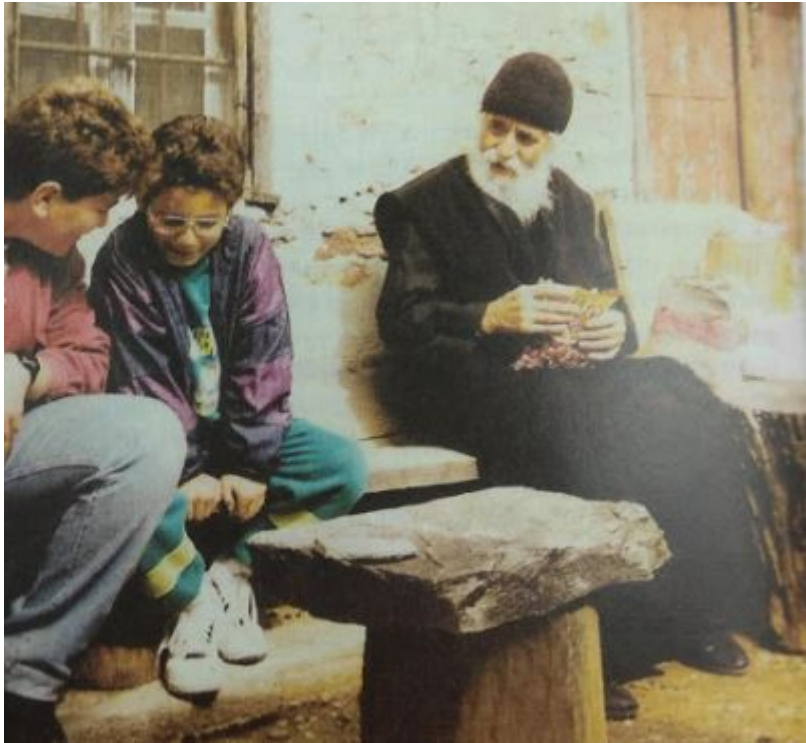

«Η αδιάκριτη αγάπη αχριστεύει τα παιδιά»

/ [Νέοι και Εκκλησία](#)

Αγίου Παΐσιου του Αγιορείτου

Έχω προσέξει ότι τα σημερινά παιδιά, ιδίως αυτά που σπουδάζουν, παθαίνουν ζημιά από τα σπίτια τους. Ενώ είναι καλά παιδιά, αχρηστεύονται. Δεν σκέφτονται, έχουν μια αναισθησία. Τα χαραμίζουν, τα χαλούν οι γονείς. Επειδή οι γονείς πέρασαν δύσκολα χρόνια, θέλουν τα παιδιά τους να μη στερηθούν εκείνο, να μη στερηθούν το άλλο. Δεν καλλιεργούν το φιλότιμο στα παιδιά, ώστε να χαίρωνται όταν στερούνται. Φυσικά με καλό λογισμό το κάνουν. Το να τα στερήσουν από κάτι, χωρίς τα παιδιά να το καταλαβαίνουν, είναι βάρβαρο. Αλλά να τα βοηθήσουν να αποκτήσουν μοναχική συνείδηση και μόνα τους να χαίρωνται που στερούνται κάτι, αυτό είναι πολύ καλό. Τώρα με την καλωσύνη τους, με την αδιάκριτη καλωσύνη τους, τα αποβλακώνουν.

Τα συνηθίζουν να τους τα πηγαίνουν όλα στο χέρι, ακόμη και το νερό, για να διαβάσουν και να μη χασομερήσουν, και τα αχρηστεύουν, και τα αγόρια και τα κορίτσια. Έπειτα τα παιδιά, και όταν δεν διαβάζουν, τα θέλουν όλα στο χέρι. Και το κακό αρχίζει από τις μανάδες. «Εσύ, παιδί μου, να διαβάσης. Εγώ θα σου φέρω

και τις κάλτσες, θα σου πλύνω και τα πόδια. Πάρε το γλυκό, πάρε τον καφέ»! Και δεν καταλαβαίνουν τα παιδιά πόσο κουρασμένη είναι η μάνα που τα προσφέρει όλα αυτά, επειδή δεν κοιιάζουν. Μετά αρχίζουν, μιας χρήσεως πιιάτα, μιας χρήσεως ρούχα, πίτσες να τρώνε - ούτε να τις τυλίγουν στο χαρτί δεν ξέρουν!... Έτσι γίνονται τελείως άχρηστοι άνθρωποι. Βαριούνται μετά που ζουν. Το κορδόνι τους να λυθή, «μάνα, να μου δέσης το κορδόνι», λένε! Το πατάνε εν τω μεταξύ! Τέτοια παιδιά τι προκοπή να κάνουν; Αυτά ούτε για γάμο ούτε για καλογερική κάνουν. Γι' αυτό λέω στις μητέρες: «Μην αφήνετε τα παιδιά να διαβάζουν όλη μέρα. Διαβάζουν, διαβάζουν, ζαλίζονται. Να κάνουν ένα τέταρτο, μισή ώρα διακοπή, για να κάνουν και καμμιιά δουλίτσα στο σπίτι, για να ξεζαλίζονται και λίγο».

Αυτή η κακή συνήθεια των σημερινών νέων μεταφέρεται και στον Μοναχισμό. Και βλέπετε σε Μοναστήρι να είναι επτά γραμματείς - και όλοι μορφωμένοι οι νέοι και ο παλιότερος μαζί. Παλιά ήταν ένας γραμματεύς, και αυτός δεν είχε πάει ούτε δυο τάξεις στο Γυμνάσιο, και έβγαζε όλη την δουλειά. Και τώρα να είναι επτά και να είναι πνιγμένοι στην δουλειά, να μην μπορούν να κάνουν ούτε τα πνευματικά τους, να είναι και ο παλιός να τους βοηθάη!

Πηγή: ΛΟΓΟΙ Α΄. ΜΕ ΠΟΝΟ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΑΝΘΡΩΠΟ, εκδόσεις Ιερὸν Ησυχαστήριον Μοναζουσῶν «Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος»